

DOM

Afsagt den 6. oktober 2006 i sag nr. BS 2A-407/2006:

EuroPark A/S
Andkærvej 26, Vinding
7100 Vejle
mod

Sagsøgte

Adresse 1

7400 Herning

Denne retssag er anlagt den 12. april 2006. Sagen drejer sig om en parkeringsafgift, sagsøgtes bil blev pålagt den 16. december 2005 på en parkeringsplads, der drives af sagsøger. Sagsøgte vil ikke bestride, at hans bil holdt parkeret i strid med restriktionerne på den pågældende parkeringsplads. Han mener dog ikke, at han som ejer hæfter for parkeringsafgiften, da det ikke var ham, men en ansat, hans søn **Person 1**, der havde anvendt og parkeret bilen.

Dommen er skrevet uden en fuldstændig sagsfremstilling efter retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Sagsøger, Euro Park A/S, har nedlagt påstand om betaling af 510 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg samt betaling af udenretlige sagsomkostninger med 200 kr.

Sagsøgte

har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgte

har forklaret, at han er ejer af den bil, der blev pålagt parkeringsafgiften. Den pågældende dag var det hans søn, **Person 1**, der også er ansat i hans firma, der kørte i bilen. Denne har over for sagsøgte bekræftet, at han fik parkeringsafgiften. Han har været ansat i sagsøgtes firma i ca. 3 år.

Sagsøgte har indskærpet overfor sine ansatte, at han hverken vil betale hastighedsboder eller parkeringsafgifter. Det må de selv betale for.

Sagsøger har til støtte for påstand især gjort gældende, at sagsøgtes bil har holdt parkeret i strid med anvisningerne på den pågældende parkeringsplads. Det er normalt føreren, der skal betale den pålagte afgift. Når en ansat kører i bilen, hæfter arbejdsgiveren for de parkeringsafgifter, der pålægges. Det sker i medfør af Aftalelovens § 10 stk. 2. En ansat er sædvanligvis be-

fuldmægtiget til at køre og parkere bilen. Arbejdsgiveren er derfor som fuldmagtsgiver forpligtet overfor 3. mand for de aftaler, den ansatte indgår i forbindelse med kørslen, herunder også de parkeringsafgifter, der pålægges.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at han ikke selv har kørt bilen. Det var hans ansatte, **Person 1**. Han har også fortalt sagsøger, hvem der havde kørt i bilen.

Rettens bemærkninger.

Sagsøgte har ikke bestridt, at bilen holdt parkeret, så føreren var pligtig at betale den pålagte parkeringsafgift.

Sagsøgte har bestridt, at han var fører, og oplyst overfor sagsøger, hvem der var fører, idet det var en af sagsøgtes ansatte.

Sagen drejer sig derfor alene om, hvorvidt sagsøgte også hæfter for parkeringsafgiften i medfør af Aftalelovens § 10 stk. 2, idet det kan lægges til grund, at grundlaget for parkeringsafgiften var en stiltiende aftale mellem sagsøger og den parkerende om, at denne skulle overholde anvisningerne, og hvis dette ikke skete, har den parkerende accepteret at betale en parkeringsafgift på 510 kr.

Det må kunne lægges til grund, at sagsøgte ikke har givet den ansatte en egentlig fuldmagt til at parkere i strid med de anvisninger, der er givet på parkeringsarealer. Det afgørende er derfor, om den ansatte har handlet indenfor de grænser, der gælder for den bemyndigelse, der følger af, at den ansatte kørte i sagsøgtes bil.

Efter sagsøgtes forklaring må det lægges til grund, at sagsøgte udtrykkeligt har indskærpet overfor hans ansatte, at han ikke hæfter for hastighedsbøder og parkeringsafgifter. Dette er næppe en usædvanlig indskrænkning af arbejdsgiverens bemyndigelse til hans ansatte. En sådan indskrænkning udelukker dog ikke, at den ansatte kan indgå aftaler, der binder en arbejdsgiver.

Jeg finder dog, at der er tale om en så usædvanlig aftale, så den nærmest har en karakter svarende til en mindre færdselsforseelse. Aftalen udspringer heller ikke af ansættelsesforholdet eller af de opgaver, der er pålagt en ansat. Sådanne usædvanlige aftaler må ligge udenfor de grænser, indenfor hvilke en arbejdsgiver hæfter den ansattes aftaler.

Sagsøgte hæfter herefter ikke for sagsøgers krav som følge af ansættelsesforholdet mellem sagsøgte og føreren af bilen.

Sagsøgte frifindes herefter for sagsøgers krav.

Thi kendes for ret

Sagsøgte frifindes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part, da sagsøgte ikke har haft dokumenterede udgifter til en advokat.

Dommer